

نوستالژیا لە شیعرەکانی فەرەیدون بەرزنجیدا

-1 م.ى. ساکار نەکوم حەممە صالح

زانکوی کویه، فاکلەتی پەروەردە، بەشی کوردى

1. بۇختە ئەم توپىنەوەيە كە بە ناوئىشانى (نوستالژیا لە شیعرەکانی فەرەیدون بەرزنجى) دايە. ھەولىكە بۆ زياتر تاشنا بون بە ئەزمۇنى شیعىرى شاعىر لەلايەك و رېنگدانەوەي نوستالژیا وەك باپەتىكى سايكۈلۈزى لە شیعرەکانی شاعىردا لەلايەكى دىكەمە. جىڭە لەمەش پالىئىرلىكى سەرەكىيە بۆ ئەمەي بتوانىن توانا و ليھاتۇپى و زەوق و سەلەيقە و كارىكمەرى و پەھەندەكانى توستالژىيائى شاعىر لەم سىاقەدا بىدوزىنەوە.

نوستالژیا لە شیعرەکانی فەرەیدون بەرزنجیدا ئاخ و حمسەرتىكى قولە بۆ سەرددەم و بازىدەنچىكى پابردوی تىئەپۇي گۇپاۋ كە زياتر لەسەر بەنمەي خەمۆكى بەھۆى دوركەوتەوە لە خۇشەپىستەكەيەوە ھاتوقەكايدە. جىڭە لەمەش بۆ توستالژىيائى ژياني تايىەقى و توانانى شاعىر لەجوان بېرگەنەوە و جوانبىنى وينەكان بۇۋازانى بەسەرچو دەگەپىتەوە. شاعىر لەپەر زۆر ھۆكەر پەنائى بۆ پابردوی پەلە خۇشى و خەم و يادھەرپەيەكەنلىخۇرى بىردو، وەك دىلنۋاپىيەك بۆ ئەم نىڭەرانىيەنە كە لە ھەمو لايەكەمە دوربىيان گۇتۇھ. يەكىك لە گۈنگۈزىن ئەم ھۆكەرانەش حەز و خولىكانى بۆ ئەم پۇزۇھ جوان و خۇش و ئارامانى دوبارە بونەھان ئىستەمە. لە نوسىنى ئەم توپىنەوەيەدا بەيىتى پۇيىسىتى لايەنە زانستى و ھونتەپەيەكەن و پەچاواكەن شىوازى كارەكە، پەنەزەكانى شىكارى، وەسەنى، ئامارغان پەپەرەوە كەدە.

ئەم توپىنەوەيە دەروازەيەكە بۆ ناساندىن چەمك و يېنەسە و مېڭۇ و جۆرەكانى توستالژىيا لەلايەك و تىشك خىستىنەسەر رېنگدانەوەي توستالژىيا لە شیعرەکانى فەرەیدون بەرزنجیدا لە سىاق توستالژىيائى كات و شوين و راپبردودا لە لايەكى دىكەمە. بەمە بەستى خىستىنەرۇي ئاست و پايەكانى جىھابىنى و ئەزمۇن و توانا و ليھاتۇپى شاعىر لەم بوارەدا.

كىليە وشە: توستالژىيا، كات، شوين، راپبردو، فەرەیدون بەرزنجى.

أ- ئايا رېنگدانەوەو چەندىيەقى و چۈنۈيەقى توستالژىيا لە لاي ئەم شاعىرە لە چ ئاستىك دايە ؟ ئايا ئاستى ئىستاتىكى چۈنە و بە چ شىوازىنەك خراوەتەرۇ ؟
ب- ئايا ئەزمۇن و توانا و ليھاتۇپى شاعىر لە گۈزارشتىكەنلى چەشنەكانى توستالژىيا جەنەدەر و چۈنە ؟ لە ھەريەكە لە گۈزارشتىكەنلى جۆرەكانى نوستالژىيا دا تا چ راپدەيەك توانييەقى داهىنian بکات و سود و چىز و ئىستاتىكىيەت بە بەرھەمە كانىيەت ئېھىشىت ؟
سەبارەت بە پېشىنە و گۈمانە ئەم توپىنەوەيە، ئەگەرچى چەنەدەها توپىنەوە و كارى ئەدەپە دەربارەدە بەرھەمە كانى ئەم شاعىرە ئەنجلامدراؤن، بەلام تا ئىستا ھېچ توپىنەوە و گۈمانەيەك لەمبارىيەوە لەلاي ئەم شاعىرە نەخراوەتەرۇ، بۇيە لەم توپىنەوەدا گۈمانە ئەمە دەكەين و دەقە شىعىرپەيەكانى شاعىر و لېكىدەدەنەوە كە بەتەواوەقى كەوتۇتە ژىير لېكەنەكانى كات و شوين و سەرددەمى پابردو و لاۋىيەتىيەوە.
ئەم توپىنەوەيە لە دوبەشى سەرەكى يېنەتەوە، بەشى يەكەم تىۋىرەيە زياتر جەخت دەكەينە سەر چەمك و يېنەسە و مېڭۇ و جۆرەكانى توستالژىيا، كە لە سى تەوەر يېنەتەوە: لە تەوەرەيە يەكەمدا تىشك دەخەينە سەر چەمك و يېنەسە ئۆستالژىيا، تەوەرە دوھىيش زياتر دەربارە مېڭۇ توستالژىيائى. لە تەوەرە سىيەمەشدا،

2. بېشەكى:

توستالژىيا جىڭە لەوەي رېنگدانەوەيەكى بەرز و بەھىزى لە ژياني مروقىدا بەگىشى و لەسەر لايەن سايكۈلۈزىيەتى شاعىرلار و نوسەراندا بەتايىەقى ھەيە، پاتنتىيەكى گەورەشى لەبوارى شىعەر و ئەدەپياتدا داگىر كەدە، ھەر ئەمەش و اى كەدە رېنگدانەوەيەكى فراوانى لە ھزر و بېرگەنەوە شاعىرلار و بەرھەمە كانىيەندا بېنەتىيەكەيەوە.

لەم توپىنەوەيەدا ھەولماداوە رېنگدانەوەي توستالژىيا لە سىنورى دەقە شىعىرەكانى (فەرەیدون بەرزنجى) دا چىركەيەنەوە و نۇونەي شىعىرەكانى بېنەرەو، چونكە تا ئىستا بەشىتەوەيەكى زانستى لېنى نەكۈلۈراوەتەوە و لەمبارىيەوە ھەست بەھەبۇنى بېشەپەيەكى گەورە دەكەيت. لەھەمان كاتدا بېنەي پۇچۇنى ئېمە توستالژىيا كەم وەك باپەت و ھەم وەك سىيەكى دىيارىش گۈنگەكى گۆر و رېنگدانەوەيەكى بەھىزى لە شىعىرەكانى شاعىردا ھەيە. ئامانچە لەم توپىنەوەيەش دەستتىشانكەن و خىستەپەرى گۈنگەنەوەي جۆرەكانى توستالژىيائى لەلاي ئەم شاعىرە، كە لەم پەرسىيەنە خوارەوەدا كۆرتكۈراوەتەوە:

ئم نه بونیه بُو هاتنه‌کایه‌وهی هوکار بوه. هروه‌ها توستالزیا له ماوهی چهندین سهدهدا به حاله‌تیکی پزیشکی داده‌نرا، که هندیک جار دهتوانیت بیته هزوی مردن و درئه‌نجامی توستالزیا بیکی چر بُو پابردو، سیمکوند فروید له لیکولینه‌وهکه‌یدا (پینی که نزیکترین وشهی ئەلائی له توستالزیا بریتیه له The Uncanny) (Heimweh) که هملکری دو ماناوه و دایک له لایک و دوخن سکچون (همه‌مان کاتدا له لایکی تره‌وه). له ئەنجامی نه بونیه له مالله‌وه و حمسه‌ت بُوی له همه‌مان کاتدا له لایکی تره‌وه. "هوه هه‌یه، به واتای نهیتی Heimlich" هه‌روه‌ها ئم زاراویه پهیوه‌ندی به وشهی" و سهیر دیت، که فروید له تاماژه‌کدن به میکانیزم دهرویه‌کانی سه‌رکوکردندا بکاریده‌هینیت، جگه له‌همش ئم میکانیزم‌مانه به هزوی توستالزیا بُو پابردو و ده‌جولین؛ بهم شیوه‌یه دهتوانیت توستالزیا به پائین‌ریکی درونی هه‌ژمار بکریت بُو قهر بُوکردنوهی شته ونبوکان، دواى ئه‌وهی روبه‌پوی ئه‌و راستیه‌ده‌بیته‌وه که ونبوکان ناتواریت وریگیرینه‌وه " (الصعیدی, 2022: 4). له همه‌مان کاتدا توستالزیا بُونیه به شینیکش له برهه‌م و زینتامه‌ی شاعیراندا، بُونیه زور جار شاعیر له حمسه‌تیکی سه‌رسه‌خندنا که هیچ سنوریکی نیبه، هه‌ولددادت بوهستیت و یادی ساته‌کانی ئارامی و دلیانی بکاته‌وه، ره‌نگه بگانه‌که رانه‌وهی سه‌ردامی مندانی و پینتاوانی، یان سه‌ردامی ریانی ئاسوده‌ی دور له خم و خفه‌ت و تراشیدیا، یان بگانه‌ پرکردنوهی بوشایه‌کانی ناو روحی، هر ئه‌ممشه و دهکات توستالزیا بکاته‌ جوزیک له واژه‌ینان له ئیستا و گفرانه‌وه بُو پابردو و مندانی، جونکه سه‌ردامی مندانی دوره له بره‌سیاریتی و ترس و ئه‌و روزه‌گفرمانه، که هه‌مو شتیک جوان و باش بو و هه‌موان دلخوش بون! بُونیه شاعیر هه‌میشه خوزگمی ئه‌مه ده‌خوازی ئه‌گهر توستاتیکیش بیت ئم زیانه به ده‌دست بیتیت‌وه، که اه‌سیاق توستالزیا خوی ده‌دوختیت‌وه. ئه‌ممش ئه‌وه ده‌گهیه‌تیت که "نوسره رُولمی رینگه‌که خویه‌ق و به توندی پیوه‌ی وابه‌سته‌یه، چونکه شونک کمیتی نوسره ته‌وا دهکات. ههر له ده‌رکوتیتیوه تاکو بگشه‌کردیدا را‌ده‌گات، هر بُونیه ئه‌و زیکه‌یه نوسره تیدا زیاوه کاریکه‌ریه‌کی توندی له‌سره ره‌هندی ئاکاری و ئاماده‌گی هزی و ئه‌فراندن و پیکه‌تاهی درونی و سوژداری نوسره‌دا هه‌یه" (صالح, 2023, 18).

جگه له‌همش "توستالزیا سوژیکی راستکوچانیه ده‌باره‌ی ئه‌وشتانه‌ی که مرؤف له دهستی داون، که خزوی له شوین و که‌سوکار و کات و هه‌لوتیسته‌کاندا ده‌بینیت‌وه، ییکومان گوزارشت لهم سوژه به‌شیوه و ریگه‌ی جیواز دهیت، به‌لام له جیهانی نوسره‌راندا رونتر و کاریگه‌تر به‌رجه‌سته دهیت" (الزین, 2010: 15). که‌واته ده‌توانین بلیین توستالزیا گفرانه‌وه بُو پابردو و مندانی بُو ئه‌و ساتانه‌ی هه‌مو شتیک جوان و باش و ئارام بو، به پینچه‌وانه‌ی ئم زیانه‌ی ئیستا، که له تیپوانینی زوریک له شاعیراندا که جگه له خم و ناخوشی و ئی ئومیندی هیچی دیکه‌ی تیدا بدی ناکریت.

4- میثوی سره‌هدانی توستالزیا:

وک تاشکرایه توستالزیا میثویه‌کی دورو دریز و ره‌ک و پیشه‌کی فراوانی هه‌یه، له‌ماوهی چهند سده‌یه پابردوا توستالزیا وک چه‌مکنیکی زانستی به‌کارهاتوه، به‌شیوه‌یه‌که ئه‌م چه‌مکه له که‌متین تا به‌زترین ئاستیدا وک چه‌مک و چاره‌سه‌ری ره‌شینی و هله‌چونه درونیه‌کان ئاماژه‌ی پیداروه. له راستیدا "توستالزیا بُو يه‌که‌مجار له سه‌دهی هه‌ژده و نزدده‌هه‌مدا ده‌رکوت، به تاییه‌تی له سالی ۱۶۸۸، به واتای پیکردن ماله‌وه و زیندی باوک و باپران، یان

جوره‌کانی توستالزیا و ره‌نگدانه‌وهکانی ده‌خه‌ینه‌رو. به‌لام به‌شی دوهم، پراکتیکیه و تاییه‌تی به ره‌نگدانه‌وهی توستالزیا له دقه شیعریه‌کانی شاعیریدا. که له سی ته‌ور پیکه‌تاهه‌وه ته‌وره‌یه یه‌که سه‌باره توستالزیا شوین له یاده‌وه‌ریه‌کانی به‌زنجی شاعیریدا، ته‌وره‌یه دوهم، له سیاق توستالزیا شوین له یاده‌وه‌ریه‌کانی شاعیریدا ده‌خولیت‌وه.. هه‌رچی ته‌وره‌یه سیمه‌یه بُو ره‌نگدانه‌وهی توستالزیا پابرد و وک سه‌رچاوی ئارامبه‌خشی و گه‌شینی و ره‌شینی ته‌رخان کراوه. بُو ئه‌و مه‌به‌سته‌ش به پینی پیوستی کاره‌که پیشتمان به میتوده‌کانی (وه‌سفی، شیکاری) به‌ستوه. له کوتایدا ئەنجامی تویزینه‌وهکه و لیستی سه‌رچاوه‌کان و پوخته‌ی تویزینه‌وهکمان به هه‌ردو زمانی عربی و ئینگلیزی خستوت‌هرو.

3- چه‌مک و پیناسه‌ی توستالزیا

ره‌نگدانه‌وهی توستالزیا له‌سره هزر و دیدگا و سایکولوژیه‌تی مرؤف وایکرده ره‌نگدانه‌وهیکی فراوان و به هیزی له بواری ئه ده‌بیدا هه‌بیت. به تاییه‌تیش له‌باری شیعریدا. هه‌رچی له میثویه‌کی زورر کونه‌وه جینکای بایه‌خن شاعیران و نوسه‌ران و ره‌خنه‌گران بوه، لمباره‌یه ده‌تیپوانینی جیوازی له خوی‌گرتوه. له رپی زاراووه "ئه‌م وشه‌یه له زاراویه توستالزیا فه‌رسیبیوه هاتوه، به‌لام له رپی زمانیه‌وه ره‌ک و پیشه‌ی توستالزیا بُو زمانی بیونانی ده‌گه‌ریت‌وه که له دو (به‌واتای ئان و ره‌خن و حمسه‌ت و تراشیدیا، یان Nostos) که به‌واتای گه‌رانه‌وه) دیت" (عبدولا، 2016: 15). هه‌روه‌ها "له ئه‌دی‌بیاتی عه‌هیدا توستالزیا به‌واتای پابرد و یان ئازار دیت، توستالزیا له ماندا واتا هه‌ستکردن به ئازار و په‌شیمانه‌وه له‌وهی که تیپه‌رپوه، که ئه‌ممش هاوتای توستالزیا به. ئه‌م زاراووه له فه‌رنه‌نگ‌کاندا بهم شیوانه‌یه: توستالزیا و حمسه‌تی زیاده‌رپی و گه‌رانه‌وه بُو پابرد و، حمسه‌تی دور که‌مونته‌وه، و په‌شیمان بونه‌وه بُو پابرد و توستالزیا بُو خیزان و نیشتمان و پرکانی مندانی و گه‌نجی. هه‌روه‌ها له ساده‌ترین پیناسه‌یدا ئاماژه‌یه بُو گه‌رانه‌وه بُو پابرد و خوش‌ویستیه‌کی چر بُوی، و هه‌ریتیه‌نوه‌یه کاره‌کنتر و رپداو و شونه‌کانی، له هه‌مان کاتدا ورکردنوه و ورکه‌نده‌وه یاده‌وه‌ریانه‌کی په‌بونه‌یان پیوه‌یه هه‌یه" (میر ئه‌جمه‌دی، 2012: 20).

دیاره وک تاشکرایه هه‌ر له کونه‌وه تیپوانین و بیرو بُوچونی جیواز سه‌باره توستالزیا له سیاق بواری ئه‌دیدیدا چریان که‌دوزت‌وه. زیابر به بواری ئه‌دیدیان ئه‌دهب ده‌سته‌وه. له‌بهه ئه‌گه‌رچی "توستالزیا زاراویه‌کی ده‌رۇنزاپیه، به‌لام هه‌ر زو سه‌رنجی فه‌یاه‌سوانیشی به‌لای خویدا راکشاو و ای لیکردن دید و بُوچونی خویان له‌مباره‌یه بخه‌نه‌رو. (هالر) و تاریکی ده‌باره‌ی ئه‌م چه‌مکه له گوچاری زانستی (دا بلاکرکدده، رفسو) باسی ئه‌وه کد که چون میلزدیده‌ک Diberot به‌شیوه‌یه کی سه‌یر مه‌یلی توستالزیا بیزونیت و بیته هوکاریک بُو دروست بونی حمزه زارمزی گه‌رانه‌وه بُو پابرد و. جگه له‌مانه باشتربونی بارودخی دارای و سه‌رکوتی کومه‌لایتی ده‌توانیت کوتایی بهم نه‌خوشیبیه بیتیت، بُونیه (کانت) زیابر توستالزیا به خراپی بارودخی تابوری تاک به‌سته‌وه. نه‌ک به دوری له نیشتمان و زیندی له‌دایک بون (محمد‌مهد، 412: 2021). که‌واته ده‌توانین بلیین بارودخی تاییه‌تی تاک به هوکاری سه‌ره‌کی هاتنه‌کایه‌وهی توستالزیا داده‌تریت.

هه‌چه‌نده وشمی "توستالزیا به ره‌چله‌ک بیونانیه و هه‌لگری مانای گه‌رانه‌وه بُو: (مال، نیشتمان، ولات) دواى نه‌بونی دریت‌خاین و ئه‌و ئازاره‌یه که

کۆفاری زانکۆی کۆیه بۆ زانسته مروقاویه تی و کۆمەلایه تییه کان

پیشتبه‌ستنی له را به‌دهدر به پاردو بتو نه‌هیشتني فشار و تازاري دهروي و گه‌ران به‌دواي دلخوشيدا له زمه‌مني به‌سره رچودا ريجري له گمشه‌گدنغان دهکات، بزويه کشانوه له تيستا و گه‌رانوه بتو دواوه دهينته به‌رهاست بتو هه‌گلاوانان به‌رديشوهوه^۱ (کريم، 2021: 142). ئمه‌ش ئوه‌وه‌گه‌هينت كه توستالشيا به هردو لايي‌نى ئورتىي و نهرتىي‌وه و رېنگدانوه‌دې كى به‌هيرى لە سىياق كاڭەكاني مۇزۇدا ھە‌يە، كە بونەتە سەرچاۋو و ئيلهامى دەيان بەرھەمى شىعرى و ئەدەپ جوان و مەزن. دەقە شىعىرييەكاني فەرەدون بەرزنجىش خونەيەكى زىندىون لەمبارە‌بەوه.

ب- نوستالژیا شوین:

شوین پینگه کی گرنک و کاریگه ری له زیانی مرؤقدا ههید، هه ر بؤیه
په یوهندی مرؤف به گشتی و شاعیران بمتایه تی به شوینه و په یوهندیه کی به هیز و
میزویه و رهک و ریشه کی قولی ههید، دیاره ئاسقی ئام کاریگه ریهش به پیش
شوینه که و له که سینکه و پو که سیکی تر و له شوینیکوه پو شوینیکی تر
ده گوربیت، ئامهش وابهسته به ناسافی تیگه بشتن و جیمانیی و راده
خوشویستی و په یوهست بوئی شاعیر به شوینه کمهود، که واته رهکل و ئامه
شوین اه هینانه کایه وهی توستالزیای شویندا پاتایه کی به رینی ههید. ئامهش
هه کاریکه بو ئوهه دنکدانه وهی که فرههند و فره باهقی له بواره کانی شیعر و
ئاده بیاندا ههیت. بمتایه تی ههستی توستالزیای شوین اه لای ئام شاعیرانه به رزتره
که رایله کانی ههست و سوز و خوشویستیان که بهو شوینه و گریدراوه
رزو رتره. ئامهش پالنه ریکی سره کیه بو هینانه کایه وهی ئیستانیکا و مسفنی شوین،
راکیشان و بزاوتدنی ههستی خوینه بو ئام شوینه. بؤیه توستالزیای شوین
وابهسته به شوین و مآل و زید و نیشتانه وه و لام خولگه کیدا ده سورپیته وه
کاریگه ریه کی به هیز و پاتایه کی به رینیشی له بواری شیعری و ئامه دیدا داگیرکردوه.
وهد ئاشکراهی «توستالزیای شوین و دوری له زرد و نیشتان و چمه کمی بیری
مالوه و دک پیده سلاقتی یان تیکچوئیک ده بینیت که بهه وی دایرانی چاوه رهپانکراو

یان راسته قیمه له مآل و زینگهه زیانهوه دروست دهیت، ئوان دهزانن که
ههستینکی ئالوزی مه عریقی و پالئنره، که ئامازهه بې دلتهنگى ئارهزوی گهړانهوه بې
ماللهوه و ئهو ههستی بېدنه سه لاتیبیه که بههفوی بېرکدنهوه له ماللهوه دروست
دهیت. بېرى شوین و مآل و زید ئهو کاردانهوانه له خو ده گریت که جیابونهوه
ئاپیزنان و شوینه ئاشناکان ده گریتنهوه، بدلام ئهوهی رۆلیکی بنهردق ده گریت له
سه رهه لدنای بېرى ماللهوه له مرقدا جیابونهوه له زینگهه ماللهوه بې یان نیشنتمه”
(حسینی، 1393: 163). هر یویه توستالتیارای شوین یان تاخ و حمسه قه گهړانهوه
بې مآل و زید و نیشتلان لهو دیارانه به که بېنگهه به کې گوره و فراواني له بهرهه می
شیعری شاعیراندا هه یه و بوقته جینکاکی بايەخنی شاعیران و ئەدبیان و رەخنه کران
اومنا، هه وهه.

حسته ستاله یای که، انه وہ بہ دا ہردو و مندالیم؛

توستالتزیا ظاور دانوه و هستیکی ئالوزه به ئاراستهی رابردو، كەپانوه و يادكىدنهوه بۇزىنى رابردو و مندالى يه. بە شىيەلەك بۇن و دەنك و زەنكى يېشىو يان يادهورىيەكىن جاران و هستى تەننیابى، هەرمۇيان رەتكە توستالتزیايان لېكىھەۋىتەوه، كەتىك مروڻ ھەست بە توستالتزیا رابردو دەكت، روادوه كەنلى ئىياني رابردو بىرى دېتىوه، وېنەكانى جارانى دېتىوه يېش چاو و بە ھەيمى و يېندەنگى لەسەريان دەوهەستىت، ئەمەش وادەكت بېتىھ يادهورى و ئەزمۇيتىكى كارىگەر لەسەر ئاستى كەمىسى يان سۆزدارى. زۆر جار مروڻ بە

گمراهانه وی یه کجاه کی بق نیشتمان، سهرهتا (نوستالژیا) و هک نهخوشهیه کی پزشکی
یان دهمار پولین کرا، تویزه ری سویسی یوهانس هوفر (۱۶۸۸-۱۹۳۴) ز

لیکوئیسه وی یه نیشانه کافی رفتاری به کریگراوانی سویسی و بونی ئهوان له دوری
ولاته کهیان کردوه. نیشانه کافی له نائومیندیه و دهست پینده کات تا ده کاته کریان و
له دهستدانی هوش و خوکوشتن و له همندیک کاتدا و هک نهخوشه و مسف

جکه لامهش نئم چمهکه له میزوي F, Pourjafari (9:2014) کاروه . سرهه‌لدايیدا له قوانعه جياباکاندا له لايمن نوسه‌ران و بيرمه‌نداني نئم بواردهوه چندنه‌ها ليکانده وو شيسک دنه‌وهی همه‌چه‌شنی بو کاروه، تهنانهت هنه‌ديك اهمانه وابسته‌ي ده‌کن به‌باري نه‌خوشی و سه‌ربازيه‌وه، چونکه "پريشكه سه‌ربازيه‌كان هوکاري توشبون بهو نه‌خوشيه‌يان رونکردهوه و ده‌ليلن نئوه ليدانی به‌ردوه‌امي که بوه هوئي زيانگي‌ياندن به خانه‌کانی ته‌پلي زنگي تاژيل بوه له به‌ربازيه‌کانی ته‌لب. زاراوه‌ي توستالر يا به‌ردوه‌ام بو له سه‌يرکردن و هک گوئ و خانه‌کانی مينشك. بؤييه 2013ءه خوشيه‌کي پريشكى له سه‌ده‌هي هه‌ژد و توژده‌مه‌مدا (4 Marco

( ) هرچوئیک بیت نوستالژیا له روی میزوییه وه چهندهها قوئناغی، Cavallaro
بریوه تا بهو ثاسته که دیشته و له بواری نمده بدا جینگای خوی بکاتوه و زیاتر له
پرهنه و واتایهک به دهسته وه بذات. هر وهک سیاپه کی زهقیش له شیعری
شاعیرانی کون و نوی و هاوچه رخیشدا خوی بونینیت و رهنگ بداتوه.

5- جوړه کافی توستالزیا و په یوهندی به شیعر و نهده بیاتهوه:

نوستالژیا په یومندیه کې توندو ت قول و بهیزى بە باپتەکانی شیعر و ئەندەیانە وە
ھە يە و كەم تا زۆر لەم بوارانە دەنگىدا وەتەو، كە ئەمەش بۇ گرنگى ئاست و
پايەكاني بەھا نوستالژيما لە بەرچەستە كەذى ئىستاتىكاي شیعرى دەكەرىتەو،
بەھەمە جۈزۈرە كاپىيەو، كە زىاتە لە نوستالژيای كات و شوين و كەپانەو بۇ را بىردو و
مندىلىدا چىرىدىتەو دەكە لە خواروه ئامازى پىكراوه:

۱- نوستالژیای کات

ئەم چەشىنە لە نۇستا لىزىا لە چوارچىنەسى كاندا دەخولىيەتى، يادىكەدەنە و
گەرانە وەيدى بۇ ئە ساتە جوان و خۆش و ئارامانى كە شاعىرلار و نوسمەنەن و
ھونەرمەندان بەھۆى تېكچۈن و شەھەزان و هەلپۇنى سايىكۇلۇزى و خراپى خودەدە
پەنائى بۇ دەپەن بەمەبەستى ھىتىور بونەوە و پاك بونەوە دەرۇنى و چىز و خۆشى
وەرگەرن لە راپىردو. لە ھەمان كاندا ھۆكارييلىكى گۈنكىشە بۇ فۇرمات بونەوە مىشك
و چالاگۇنە وەي ھزر و ئاومىزى مۇرۇق و تېرىايى ئەمانەش ”نوستالژىيا بىرىتىيە لە¹
ھمسەرت و تامىززۇقى بۇ ھەمو كەسييىكى ئازىز، كەخۆى لىنى دور بۇ. بەمۇرە
ئەمە ھەستىيەنى ناواھەكىيە كە لە ئەنجامى ئەو ئازارە مۇرۇق تووشى دەپىت بەھۆى
لەدەستىدانى ئەو شەنانى كە لای خۆى ئازىزىن. بۇ يە ھەستىكىدىن بە لەدەستىدان و
الخلىلىي، (نامۇپۇن لەو ھەستىانەن كە ھاۋارىنى ھەسەرت و نۇستالژىيا يە بۇ راپىردو
15). سەپەرپارى ھەبۇنى لايەن ئەمرىتى لە نۇستالژىيادا. بەلام مانەوە زۇر لە
كاتەكانى را بىرددۇ و خۇبەستىنەو بە ساتەكانى رۇز و مانگ و ورز و سال و
سەرددەم و رۆزگارى راپىردو لە پىوپىت زىاتىر لەوانەيە سەر بىكىشىت بۇ نەخۆشى
دەرۇنى و رەشىيەنى و گوشەگىرى، دواتىرىش لەوانەيە كەم تا زۇر پەنگانەنەو لە
بواركانى شىعىر و ئەدەب و ھونەردا بەرگەزە جىاوازىيە كەننەوە دروست بىكەت.
ھەرچۈنۈك بىت، ”نوستالژىيا بۇ راپىردو و وردەكەرپىيەكانى شىتىكى جوانە و
ئاسىودەنى و بەختە وەرىمان پىنەدە خەشىت، بەلام مەترىسىيە كەمى لە ئالىوە بۇن بە²
بىرىھىنەنە وەي يادىدەرپىيەكانى راپىردوادىيە. و زىيادەرەوى لە مانەوە بۇ راپىردو

دکمن.

هرچه‌نده لهوانه‌یه نوستالژیا بُو هه‌موان سودبه‌خش نهیت، به‌لام سه‌رچاوه‌یه کی گرنه‌که بُو هه‌وهی که خملک بتوان بهشیوه‌یه کی باشت و کاریکه‌رتر مامه‌له لهکم‌ل ریان بکن و خویان بکونخین. (خایسه، 2022: 7).

دوهم-لایه‌نه زانیه‌خشکانی توستالژیا:

ألهوانه‌یه به پیچه‌وانه‌وه دلخوشیه‌وه ره‌نگداهه‌وه، کان دهیته هقی بیرکدن‌هه و مانه‌وه له رابردو.

ب کاتیک نوستالژیا دهیته چهق بیرکدن‌هه مرؤف و برمدو توندره‌وه دهبات، لهوانه‌یه له لایه‌که بیته هقی نهنجامی ناخوش و له روی کومه‌لایتیه‌وه له لایه‌کی تریشه‌وه لهوانه‌یه پیگرمان لیبیکات له بکارهینانی میکانیزمی مامه‌له کدن کونجاو و کاریکه‌ر له گم‌ل واقیدا.

ح همندیک نیشانه‌ی نوستالژیا لهوانه‌یه تامازه به خه‌مکی و تاوان و خو بق لیبونه‌وه بکمن، له نهنجامیشدا لهوانه‌یه بیته هقی دله‌راوکی و تیکچونی درونی و (خایسه، 2022: 7). گوشه‌گیری و ره‌شینی.

7- ره‌نگداهه‌وه نوستالژیا لمشیعره‌کانی فه‌ردیون بهزنجیدا:

نوستالژیا به هه‌مو جوزه‌کانیه‌وه له شیعری شاعیراندا به‌گشتی و له شیعره‌کانی فه‌ردیون بهزنجیدا بهتاییه کیشه بُو ره‌ریکی فراوانی هه‌به و کاریکه‌ریه کی رزور قول و به هیزیشی له خو گرتوه. ئمه‌مش بُو توستالژیای زبانی تایه‌ق شاعیر له لایه‌ک و ئزمون و لیهاتوی و چیز و سملیقه و بهزی و توانای شاعیر له جوان بیرکدن‌هه و جوانیبی و نیه‌کانی رُوژانی رابردو و مندالی له لایه‌کی دیکمدا ده‌گم‌ریته‌وه. که لام خالانه‌ی خواره‌وه ده خوی ده‌دوزیته‌وه:

توستالژیای کات له شیعره‌کانی شاعیردا:

توستالژیای کات له دیارده سایکولوژیانه‌یه له سیاق که‌پانوه بُو زمه‌نه رابردو چر دهیته‌وه، دروازیه کیشه بُو هه‌وهی له کوشه‌یه بُو ره‌ریکی بُو دواوه بدریته‌وه، بیته باککراوندیک بُو ئزمون و خودنامه‌ی شاعیر. جکه لامه‌مش بُو خویندنه‌وه و شیته‌لکاری توستالژیای شاعیر له ده‌قیکی شیعیریدا پیوسته له و نیه شیعری و کاریکری و ره‌نگداهه‌وه هسته‌کانی شاعیر که له چوارچوته‌ی بهم هقیه‌وه به خیال و ناویرقی ده‌قاهه‌که‌دا به‌رجه‌سته کرون تیکمکین، تا بتوانین هسته شاراوه و نهنتیه‌کانیدا شوربینه‌وه. رزورجاریش پیوسته ئاویته‌ی ناخی تا چیزی زیاتر له واتا و روخساری ئه‌زمونی شیعری و زبانی شاعیر بیین، شیعره‌کان و مرگرین، فروردیون بهزنجی له و شاعیره هست ناسکانه‌یه ئه‌زمونیکی رزور قول و باشی له هونینه‌وه شیعره سوزداریدا هه‌یه، ئمه‌مش هوکاریکه بُو هه‌وهی توستالژیای شاعیر پینگه‌یه کی بهز و پر تیستاتیکی له شیعره‌کانیدا هه‌یه. بهتاییه‌تیش توستالژیای کات که له تاستیکی رزور بهزدا له شیعره‌کانیدا ره‌نگداهه‌وه، ودک لام کویله شیعره‌ی خواره‌وه ده خوی ده‌نویتی که دلیلت:

لام رُوژمه،
له تیشکی چاوت بی بهشم،
وشکه سه‌رچاوی فرمیسک و هونراوه‌شم.
به‌چاوى تو ودک جاران پیناکه‌نم،
به‌خورانی ئه‌روا رُوژانی ته‌مه‌نم،

تیپو انبیکی په‌مه‌یه‌وه ئاپریک که یاده‌وه‌ریه‌کان ده‌دانه‌وه، ئاخ و همسره‌ت بُو هه و کات و سه‌رده‌مانه هه‌لده‌کیشیت که له نزیک خوشه‌ویستان و ئازیزی بُو. ته‌نانه ئارزوی که‌پانوه بُو هه و پُرچکار و سه‌رده‌مانه بیشوه دهکات، له ئهنجامدا ئه‌گمری زوره مرؤف هست به هله‌چونیکی به‌هیزی ئه‌ندیش و سوزداریه کی زور بکات، له پاپ هه‌ستکدن به دورانن و له ده‌ستداند.

(نگی رهه فه له کل‌نگکان ویسلی نوسه‌ری بـهناوـابـانـگ) "ئـهـدـیـسـوـنـ" و هـهـسـتـکـدـنـ: کـاتـ و دـهـنـیـ دـهـ ـیـ نـوـسـتـالـژـیـاـ بـهـنـاـسـهـ شـیـوهـیـهـ مـ بـهـ (Longman) بـیـرـ بـهـ و نـاـخـوشـیـ خـوـشـیـ بـهـ لـ تـیـکـهـ بـاـرـبـرـوـیـاـ بـاـرـبـرـوـ،ـ قـیـ سـرـهـ حـیـ حـیـ بـهـ زـیـ حـیـ قـیـ سـرـهـ حـیـ وـ مـ خـیـ نـوـسـتـالـژـیـ کـهـسـیـ کـهـ سـتـچـوـیـکـ،ـ دـهـ لـهـ وـ هـهـنـاـهـوـهـ کـهـ تـیـسـتـاـ لـامـ بـهـ ،ـ هـهـ بـوـ خـوـشـیـ یـادـهـوـرـیـهـ کـیـ رـاـبـرـوـوـدـاـ لـهـ خـوـیـ چـونـکـهـ بـیـنـدـهـ خـوـاتـ،ـ (Bـهـلـامـ لـهـ گـهـلـ 1998: 928) (Addison: 1998, 928) دـایـدـهـ خـمـ بـرـیـ دـیـتـهـ و ئـهـمـانـشـداـ زـورـیـکـ لـهـ مـرـؤـفـکـانـ یـادـهـوـرـیـهـ کـانـ رـاـبـرـوـوـ بـهـ خـوـشـیـ وـ نـاـخـوشـیـهـ کـانـیـشـیـهـ وـ بـهـ دـورـمـانـیـ بـیـشـ وـ ئـازـارـکـانـ خـوـیـ دـهـزـانـیـتـ،ـ بـوـیـ رـزـرـ جـارـ لـهـکـانـ دـلـهـنـگـیـ وـ تـهـنـیـاـیـ وـ دـلـهـ رـاـوـکـیدـاـ پـهـنـایـ بـوـ دـهـبـاتـ وـ بـهـنـوـمـیدـهـوـ بـهـدـیـارـ یـادـگـارـیـهـ کـانـیـهـ وـ دـوـسـتـیـتـ وـ هـهـنـاـسـهـیـ سـارـدـیـ بـهـ هـهـلـدـهـ کـیـشـیـتـ وـ فـرـمـیـسـکـیـ تـامـهـزـرـقـیـ بـهـ دـهـرـیـتـ.

هـهـرـوـهـاـ "بـهـشـیـکـیـ زـورـهـ لـهـ شـاعـیرـانـ بـهـهـوـیـ ئـهـمـ جـوـرـهـ توـسـتـالـژـیـاـوـهـ چـهـندـ" لـایـهـنـیـکـیـ دـیـارـیـکـارـوـیـ زـیـانـیـ خـوـیـانـ لـهـ بـهـرـهـمـهـ کـانـیـانـدـ ئـامـاـرـهـ بـیـادـاـوـهـ،ـ کـهـهـنـدـیـکـ جـارـ ئـهـمـهـ لـهـ نـاـوـ رـاـنـرـ ئـهـدـهـبـیـهـ کـانـدـ هـهـسـتـ بـهـ ئـامـاـدـهـ بـوـوـنـیـ کـارـهـنـکـهـرـیـ نـوـسـهـ دـهـکـرـیـتـ،ـ کـهـ ئـهـمـهـ دـهـ چـیـتـهـ خـانـیـ توـقـبـاـیـوـکـرافـ،ـ لـوـتـکـهـیـ توـسـتـالـژـیـاـ گـهـرـهـوـهـ بـهـسـاقـ مـنـدـالـیـ،ـ بـاـدـکـدـنـهـوـهـ ئـهـوـ سـاتـانـهـیـ،ـ کـمـتـاـكـ خـاـوـدـنـ دـنـیـاـیـکـ خـمـوـنـ رـاـزاـوـهـ وـ جـوـانـ بـوـهـ،ـ کـوـزـهـرـکـدـنـ بـوـنـاـوـ کـوـچـهـوـ کـوـلـانـهـکـانـ مـنـدـالـیـاـ،ـ گـهـرـهـوـهـ بـهـ سـهـرـدـهـمـیـ جـوـانـیـ وـ بـهـرـائـهـتـ،ـ کـهـوـاتـهـ تـهـمـهـنـیـ مـنـدـالـیـ ئـهـوـ تـهـمـهـنـهـیـ بـهـ کـهـزـرـتـرـیـنـ یـادـهـوـرـیـ خـوـشـیـ تـیـدـایـهـ وـ رـزـرـتـرـیـنـ هـهـسـتـیـ توـسـتـالـژـیـاـنـ بـهـیـ هـهـیـ" (حـاجـیـ،ـ 2008: 20). هـهـ ئـهـمـهـهـ وـ اـیـکـرـدـنـ بـوـنـاـوـ کـوـچـهـوـ کـوـلـانـهـکـانـ مـنـدـالـیـاـ،ـ گـهـرـهـوـهـ بـهـ سـهـرـدـهـمـیـ جـوـانـیـ وـ بـهـرـائـهـتـ،ـ کـهـوـاتـهـ تـهـمـهـنـیـ مـنـدـالـیـ ئـهـوـ تـهـمـهـنـهـیـ بـهـ کـهـزـرـتـرـیـنـ یـادـهـوـرـیـ خـوـشـیـ تـیـدـایـهـ وـ کـسـودـ وـ زـیـانـهـکـانـ توـسـتـالـژـیـاـ:

پـهـکـمـ لـایـهـنـهـ بـهـسـودـهـکـانـ توـسـتـالـژـیـاـ:

أـ توـسـتـالـژـیـاـ یـارـمـهـتـیدـرـیـکـیـ باـشـهـ بـهـ بـهـرـهـکـلـارـیـوـهـوـهـ تـیـنـیـاـیـ وـ بـیـزارـیـ وـ واـشـ لـهـ خـمـلـکـ دـکـاتـ زـیـاـرـ خـوـیـ لـهـ گـهـلـ دـکـهـنـهـوـهـ وـ توـسـتـالـژـیـاـیـانـ بـهـ ئـهـوـ کـانـهـ بـهـلـهـوـهـهـیـ،ـ زـیـاـرـ نـزـیـکـ دـهـبـنـهـوـهـ لـهـ یـهـکـرـ وـ دـلـخـوـشـتـرـ دـهـرـدـهـکـوـنـ بـهـیـ خـمـلـکـ توـسـتـالـژـیـاـ بـهـکـارـدـهـهـیـنـنـ بـهـ ئـهـوـهـ خـوـیـانـ بـهـ رـوـزـهـ سـارـدـهـکـانـ بـاـنـ لـهـ ژـوـهـ سـارـدـهـکـانـدـاـ.

تـهـرـچـهـنـدـهـ توـسـتـالـژـیـاـ لـایـهـنـیـکـیـ خـرـاـبـیـ هـهـیـ.ـ بـهـلامـ لـهـ هـهـمـانـ کـاتـدـاـ خـهـمـنـیـکـیـ شـیرـبـنـهـ،ـ چـونـکـهـ زـیـانـ بـهـ اـیـادـاـرـتـ وـ مـرـدـنـ ئـاسـاـبـیـ تـرـ دـکـاتـ.

جـ توـسـتـالـژـیـاـ یـارـمـهـتـیدـرـیـکـیـ دـهـدـاتـ بـهـ مـاـوـهـیـکـ چـیـزـ لـهـ رـاـبـرـوـ وـ وـرـیـکـینـ،ـ ئـهـگـرـچـیـ ئـهـمـهـشـ خـمـونـ وـ خـهـیـانـیـکـیـ تـالـهـ چـونـکـهـ دـهـزـانـنـ ئـهـوـ کـاتـانـهـهـ هـهـرـگـیـزـ نـاـگـهـرـیـهـوـهـ دـ توـسـتـالـژـیـاـ سـوـدـیـ دـهـرـوـنـیـ هـهـیـ،ـ بـهـیـ خـمـلـکـ هـهـسـتـیـکـیـ باـشـتـرـیـ سـهـرـهـخـوـیـ لـهـ لـاـ بـهـ رـجـهـسـتـهـ دـهـیـتـ،ـ کـاتـیـکـ لـهـمـهـ مـیـثـوـیـ خـوـیـانـ دـهـزـینـ،ـ بـهـدـهـوـ بـهـمـبـوـنـیـ زـیـاتـرـ لـهـ رـاـبـرـدـوـ بـهـ ئـیـسـتـایـ خـوـیـانـدـاـ دـهـگـواـزـهـهـ،ـ زـیـانـیـانـ بـهـ مـانـادـاـرـتـ وـ مـوـسـفـ دـهـکـمـ وـ زـوـرـجـارـ ئـامـاـزـهـ بـهـ ئـاسـتـیـکـیـ بـهـرـزـتـرـیـ رـیـزـگـرـتـنـ لـهـ خـوـیـانـ وـ هـهـسـتـیـکـیـ خـوـشـتـرـ

گوفاری زانکوی کویه بُو زانسته مرؤفایه و کومهلا یه تیه کان

به بهفر و رُشْه باوه،
به سه رما و به گهر مایه وه،
خاک و خویی،
دهشت و دویی،
جیگانی،
پوباری، سه رچاوهی، کانی،
هه مو جوانی.
خوشم نهونین،
له زوه وه
بُوئیلهامی شیعره کانم

بون به ههونین،

لاته نیابی و بُو توقریه شه واه مدا

بون به فریشته خه مرپوین (به رزنجی، 1398: 34).

له کوپله شیعره سه رهودا، هست و سوز و خسلمت و سیگانی
پُو مانسیز میانه فریدون بُرزنجیان له چوارچنوه نوستالژیای شوین و شار و
نیشتمان بُو درده که ویت، که خولیای گهانه وه بُو باوه شی جوانی سروشی
کور دستان ته نگ به زیانی هم لدنه چنیت و خون و خهیال و یاده وریه کانی شی له
سنوری نه و زیانه ساده و ساکاره نیو زید و نیشتمانه که بیدا به جهسته کردوه.
بم شیوه به که س نیبه جوانی سروشت هست و سوزی نه بازندی و له
ناخوه نه یه زاندی و تارادهه ناویت بون به خویه وه په بیوهست نه کردین. به تایه تی
شاعریان و نوسه اران و هونه مهندان په یونه دنیه کی زور پته ویان له گهله سروشتد
هه به. له گهله همه دنگیکی نه سروشته دهیان شیعه و به رهم و هستی جوانی
په سوز و نواز. له گهله همه ره نگیکیدا سه دان و بینه و پو خساری پُو مانسیز میانه
ناسک و گمش. له نهونه هه هینا وته بون. فه ریدون بُرزنجیش یه کیکه له و شاعریانه
که توته زیر کار یکه کری جوانی ره گهله کانی سروشتی و لاته که به و دلیت:

به ره سیروان ئه کشمیمه وه،
ئه که پیمه وه بُو کویستان،
ئه بجه وه به کلوی به فر،
هه مول نه ددم نه توییمه وه،
که ره تواشمه وه ئه بیم به ههور،
ئه چمه وه بُو ناخی ناسان،
جاریکی تر ئه باریمه،

سه ر شاخ و دویی کور دستان. (به رزنجی، 1398: 56).

فه ریدون بُرزنجی لیزهدا وک شاعریانکی خاونه زه زمون و شارهزا و سه لیقمه
جوانی به شیوه کی زور هونه ریانه مامه له له گهله ره گهله جو را جو ره کانی سروشته
ده کات و وه ستایانه له دارشته شیعره کانیدا به کاریان ده هینیت، تا بتوانیت بهم
هه ویه وه جوانترین و کاریگه رتین گوزارشت له هست و نهستی له مباره ویه
ده بیریت، جگه له مهش شاعر لیزهدا چهند دیمه نیکی جیاوازمان سه باره به
نوستالژیای شوین پیشان ده دات. به شیوه کی کوی شیعره که له سه رهتاوه تا کوتایی
بریتیه له ده بیریه هستی خوش ویستی بُو شارو زیدو نیشتمانه کمی، که همه
نهوانه له چهندن لاهه کاریگه ریان له سه ره شاعر درست کردوه.
نوستالژیای ره گهله را بر وله شیعره کانی شاعریدا:

بن واتایه نهودی ئه یلیم و ئه بیوسم،
بُو تو نه بنی،
بُوكی بیوسن بیوسم؟ (به رزنجی، 1398: 10).

لیزهدا له کوپله شیعره سه رهودا شاعر به هیه زمانیکی ناسک و ته ره پاراو
و له سیاق خهیال و ئه ندیشنه کی فراوانه وه و جوانترین و کاریگه رتین و بنه
شیعری دارشته، به مهش تارادهه کی زور توانیه تی به هیه نوستالژیای کانه وه
که له سه رهتاوه تا کوتایی شیعره که گوزارشت له کانه کانی سه رهده می جاران و
پا بردو، که له وشه و دهسته واژه کانی وله: (له ره زهه، جاران، ره گهله تمه مه)
درده که ویت، تاستی هونه ری و نیسانیکای شیعره که به ره بکاته وه و زیند ویه تی و
نه مری به شیعره کانی به خشیت.

نوستالژیای شاعر له ئالوده بونی به خوش ویستی ئافره ته وه سه رچاوهی
گرتوه. هه بیوهش همه میشه همه مو تا ور دانه وه کانی بُو کانی پا بردو و ئه ره گهله
که به یاده وری خوش ویسته که په وه پرازو وته وه، بُویه ده توانین بُلین له هه مو وشه و
دهسته واژه و دیره شیعره کانیدا ئه دیارده به بدی ده کهین. وله له کوپله
شیعره خواره وهدا درده که ویت، که دلیت:

نه من زوری تیه پیوه
هه موچ هر له کیس چوه،
نه نیا نه و سلانه نه بنی،

که توم تیا خوش ویستوه. (به رزنجی، 1398: 120).

له کوپله بهدا شاعر به شیوازیکی هونه ری به ره و پر له چیز و خوشی
شیعری دقه شیعره که دارشته، سه رتایی هست و نهسته کانیشی لمبا به تی
نوستالژیای ئافره و چیز کی خوش ویستیدا چکرده ته وه. هر بُویه هه مو داخ و
حمسه تیکیشی بُو کهانه وه که بشته وده به و سلانه که خوش ویسته که تیدا
خوش ویستوه. جگه له امه سالانه کانی دیمه ته منی به به فیروزه و داناوه.

نوستالژیای شوین له شیعره کانی شاعریدا:

شوین ده توانیت زور شت له ناخی شاعریان و نوسه اندان سنور دار بکات و
بیشیگوریت. له همان کاتدا ده توانیت کاریگه ری له سه ره زر و ئاوه ز دابیت و
ته وزم و ئاراسته کانی تیروانیه مرغه کان بکوریت. کرنگی نوستالژیای شوین له
شیعردا له پاهیه کی به ره دایه و پاناییه کی گهوره فروانیشی داگیرکرده،

به شیوه کی کشته، هر شوینیک چه مک و تایه تهندی و پیروزی خوشی هه به،
بُویه گوزارشت له واتایه کی تایه تهندی و کاریگه ری و ره نگانه وه کی تایه تیش
له لای شاعر دروست ده کات. حمسه تی شوین و مآل و زید و نیشتمان له
شیعری شاعریندا جیگه به که هوره داگیرکرده، به تایه تهندی حمسه تی شیختان بُو
ره حه کان گرنگ و تازیز، جا بُو مرغه بیت یان زینده ور، ئه سیجا بهش له
حمسه تی مرغه بُو زیدی خوشیان و حمسه تی بالنه بُو هیلله که دیاره.
به شیوه که کم شاعر و نوسه هه به سیاق نوستالژیای شوینه و گوزارشتی له
نهست و بیرو بُو چونه کانی خوشی نه کردیت یان نوستالژیای شوین نه
بویته سه رچاوهیه کی بُو چیز و خوشی به خشین و به ره کردن وهی تاستی
ئیستاتیکای شیعره کانی بُه مهش به ته واهه کی شیعره کانی فه ریدون بُرزنجیدا ره نگی
داوه ته وه، وله کوپله شیعره خواره وهدا دلیت:

شاره کم هر لا جوانه،

بىن بەها شىتىكى دىكە نىن.
لە لايىكى دىكەوە شاعير وەك عاشقىكى بەوفا ھاوشانى زىندويەقى و بەردەوامى جوانىي دولبەرەكەي رېپىشتوھ و نەبۈپىشتوھ بۇ ساتىكىش لە مىحرابى جوانى ئەودا دور بىكەوتىتەوە، بىلگۈ بەھرە و خورپە و سروشى لە جوانى ئافرەتەوە و دەركەرتەوە لە بەرامبەرىشدا لە بەرھەمەكائىدا نەمرى و زىندويەقى بە باھقى ئافرەت و جوانى ئافرەت بەخشىوھ. بەم ھۆيەشەو داهىتىن و گۇرۇنكارى لە شىعەرەكائىدا كەرەدۇ، ئەمەش نۇونەيەكە لەم كۆپلە شىعەرەنى فەرەيدۇن بەرزنجىدا لەم بارەيەوە، كەددەلىت:

وا سالىكى گەورەو گران ،
بەسەر دورپتا تىپەپى ،
پايىز هات و گەلا وەرى ،
ئىسى كچى ولاتى بەفر ،
من ئاماھەم بۇ كچىكى وەك تو پەرى ،
ھەوار ھەوار ،
شوينى پىي كارواتن ھەلگرم ،

بىم بە كۈرە كۆچەرى (بەرزنجى، 2018: 186).

لىزىدا ئافرەتىيى و حمز و خولىيابى شاعير بۇ ئەۋىنەكەي لە زۇر كاتدا لە دۆخى ئاسايى دەچىتە دەرەوە و بەرەو جەپانى فەتازىي و ئەفسانەي شۇر دەيتىتەوە. شاعير بەھۆي وشە و دەستەۋاژە ناسكەكائى وەك (دورى، پايىز، گەلا وەرىن، كچى ولاتى بەفر، پەرى، ھەوار ھەوار، شوينى پىي كاروان) لە سىاقى نۇستالزىيەرەپەرە دەرىدۇ چەندەھا وىنەيى شىعەرە جوان و دلىكىرى كىشاۋە. ھەرەھا ئەم تەرزە و مەسەمى شاعير بۇ جوانى ئافرەت و خۇشەوبىستەكەي ئەمەن ئەپەدىتىت: كە جاۋايدانى عەشتى مرۆف و بە سەوزى مانەھەي جوانى و خۇشەوبىستى، تەنھا لە جوانى و خۇشەوبىستى ئافرەتدا بەرجەستە دەيىت و دەيتەكايەوە.

پادەورى و پەشىنەي و كەشىنەي لە شىعەرەكائى شاعيردا:

پادەورى و پەشىنەي و كەشىنەي لە دىيارتىن ئەم كەمكەنن كە كە بايەخ و سەنكىيەكى زۇرى لە نۇستالزىيەرەپەرە دەرىدۇن بەرەپەنەن كە كە بايەخ و شىعەرە شاعيرانى ھاۋچەرخ بەكشتى و لە شىعەرەكائى فەرەيدۇن بەرزنجىشدا بەتايىقى رەتكىداۋەتەوە، لەگڭىل ئەھەي ھۆكەرەكائى پەشىنەي فەرەباھت و فەرەپەندە، بەلام بى ئومىدى شاعير بۇ كەپىشتى بە دولبەرەكەي لە بەھىزىتىن و كارىكەرەتىن ئەم پەشىنەيە كە بايى بە سەر كۆي شىعەرەكائىدا كىشاۋە، ئەمەش زۇر بەرون و ئاشكرا لەم كۆپلە شىعەرە خوارەوەدا خۇزى دەنۋىتى كە دەلىت:

پۇزى ئەمەرم ،
بەرگەدى دورى تو ناگرم ،
پۇزى ئەمەرم ،
ھەورى داناڭاتە باران ،
درەختى نادانە گەرپان ،
چونكە من رۇزى لە رۇزان ،
تۆزى ئازىزم لە خۆم تۇران (بەرزنجى، 2018: 45).

جىنگىڭى ئاماش پېكىردنە لەم پارچە شىعەرەدا، چەندىن وىنەيى شىعەرە جوان و سەرخېرەكىش دەيىنن، كە زيازىر دەكەونە بەرھەستەكائى بىيىن و بىستان و چەشتىنەوە لە سىاقى نۇستالزىيەرەپەرە دەرىدۇ، وەك وشە دەستەۋاژە و دىزەكائى

زۇر يىك لە مەرۋقەكەن نۇستالزىيەرەپەرە دەستەچەنلىقى بۇ لە دەستەچەنلىقى جوانى دەيىن. لە ھەمان كاتدا بەمايەخەوە سەپەرى ھەمو ئەن وىنەو يادەورىيەن دەكەن كە لە پاپەرە دەرىدۇ ھەبۈن و مانەتەوە، چۈنکە وەپەرەتەپەرە كۆمەلەنلىقى بۇ دەرىدۇ خۇش و دېھنەن جوانى لە دەستەچەنلىقى. كە لە زۇر شۇپەندا يادەورىيەكەن بە خۇشى و ناخوشىيەكەن ئەپەن دەرىزىن. سەپەرەي ئەمانەش زۇر وىنەو دەرىدۇ رەپەنلىقى جوانى لە دەستەچەنلىقى بەم ھەست و سۆزمان دەبزۇنەن، وەك سەپەرەي ئەپەن دەرىزىن، بەلام جىا لە ئاخ و داخ بۇ جوانى لە دەستەچەنلىقى، تەنەنەت ئەن و كەسانەي بە تىپەپەنلىقى كات لە بۇي بۇ رەپەنلىقى تەممەنەوە بەرەو سەرچۈن بېر لە پاپەرە دەرىدۇ خۇزى دەكەنەوە و بەراوردى ئىستا و پاپەرە دەرىدۇ خۇزى دەكەنلەنەن ئاخ و حەسرەت بۇ رۇزانى مەندالى و گەنخى و سەرەدىمى پاپەرە دەلىدە كەپەنلىقى.

نۇستالزىيەرەپەرە كەپەنلىقى كۆمەلەنلىقى ھەستى سۆزدارانەيە، بەلام لە ھەمان كاتدا لايىنى مەرۋقۇن و بەۋوشى و عەقلائىش بۇن ھەيە، ”فەرەيدۇن بەرزنجى ھاۋشىيەتى ھەلاج كەپەنلىقى ئەن و باوهەرى كەنەتۋانىت ناپاكى لە زەمەنەن پاپەرە دەرىدۇ پەپەنلىقى سۆزدارى و خۇشەوبىستىيەكەي خۇزى بەكت، بەو پېنلىقى عەشقەكەي لە جۇرى بەزەنلىقى و رېگەمى بېن نادات لە بازەنلىقى خۇشەوبىستەكەي درەچىت، لە ھەمان كاتىشدا جۇرى عەشقەكەي و بەردەوامىنى كەردارىكىي يارمەتىدەرە بۇ رەپەنلىقى بەرە سایكۈلۈزۈيەكائى وەك ئەھەن خۇشەوبىستى بۇ شاعير رۇپلى ئۆسکىجىن بىبىنتىت“ (كەرەم، 2021: 142). ھەمو ئەمانەش بۇ تەۋەزىمى نۇستالزىيەرەپەرە دەرىدۇ ئەلچۇنەكائى شاعير دەگەپەنلىقى، ئەمەش زۇر بەزۇقى لە شىعەرەكائىدا بەدىدە كەپەنلىقى، وەك لەم كۆپلە شىعەرە خوارەوەدا دەرەدە كەپەنلىقى كە دەلىقى:

كە هي من بوي ،

ھەمو شىتى لەلام جوان بوي ،

كەورەتىن خەم و گرى ،

كەرەتەنەنەنەنەن ئاسان بوي ،

بەلام ئىستا كە لىيم ونى ،

واھەست ئەكەم ،

دەنگى بايدار ئىئر نايد ،

شەمال فېنېكى ناھىنەن ،

خەندەدى سەر لىيوم ئەتۈرى . (بەرزنجى، 2018: 31).

لەم كۆپلە شىعەرە سەرەوەدا ئەۋەمان بۇ رۇن دەبىتەتەوە، وېرای ھەبۇنى تىزىۋانىنى جىاواز سەبارەت بە بەها و پېنگەلىقى خۇشەوبىستى ئافرەت لە تىزىۋانىنى كۆمەلگەدا، بە پېنى جىاوازى نەتەوە، ئايىن، كلۇر و ئاستى ھۇشىيارى مەرۋقەكەن، بەلام ئافرەت ھەميشە سېمبولى جوانى و ھەست و سۆز و خۇشەوبىستى و ئارامى و مېھرەبانى بۇوە، رەنگە ھەر ئەمەش كەورەتىن ھاندەر و پالنەر بىت بۇ ئەھەن پەھەنچىدا بەلاؤ بېتەتەوە، وېرای ئەمەش شاعير جەخت لەسەر ئەھەن دەكەنەوە، كە جەڭە لە جوانى ئافرەت چىز لە ھېچ بەگەزىكى دىكەمەش سروشت ناپىتىت و پېنى وايدەرەن دەرىلەنەنگ و سەدەدى بەلەنەنەن خۇشخوانى لى دى، نە سەرەتلىقى باىشىنى كەنەتەتەوە، بۆيە لەتىپەنلىقى شاعيردا ھەمو شەتكەن جوانى لە ئافرەتەوە و مەرەدەگەن، ھەرىپەك لەمانە بېن جوانى ئافرەت جەڭە لە تەپىنلىقى سۆمەك و

گوفاری زانکوی کویه بُو زانسته مرؤفایه و کوملا یه تیه کان

دایگرکدوه. بهشیوه‌یه کم شاعیر و نوسر ههیه لام کوشنه‌نیکایه و کوزارشتی له ههست و نهست و بیرو بوجونه‌کافی خوی نه کردیت. یان نوستالزیای شوین نه بویته سه رجاوه‌یه بُو بهزکردنوهی ناستی ئیستاتیکای شیعره‌کافی.

4- شاعیر به‌گرگیه و دهروانیته هه مو نئو و نئه واده و ریانه که له را بردو دا ههبون و ماونه‌هه وه، چونکه ویره‌نیه‌ری کومله‌ی روادی خوش و دیمه‌ی جوانی له دهستچون، لاهه‌مان کاندا له ناخی خویدا هه‌نگری کومله‌یک ههستی سوزدارانه‌هه، که هه مو نئمانه‌ش بُو ته و می نوستالزیای رژانی مندالی و را بردو و لافاوی هه‌نچووه‌کافی شاعیر ده‌گهربه‌هه وه.

5- رهشیبی و گشیبی له دیارتین نئو چه‌مکانه که رهک و پیشه‌یه کی قول و فراوانی له نوستالزیای شاعیراندا ههیه و بهشیوه‌کی فراوانیش له شیعری شاعیرانی هاوهچه‌رخ به‌گشتی و له شیعره‌کافی فرهیدون به‌زنجیشدا به‌تایه‌تی ره‌نگیده‌هه وه. 6- له‌کوی (105) شیعری شاعیردا ته‌نها (6) شیعریان ده‌باره‌ی باهته‌کافی وهک (رامیاری و چینایه‌تی و تازادی) یه، ته‌کینا شیعره‌کافی دیکه‌ی که (99) شیعره هه‌رهه‌موی لمبازنه‌ی نوستالزیای کات و شوین و یاده‌وریه‌کافی را بردو ده‌خوییت‌هه وه، که سیای حمسه‌ت و خوش‌ویستی تافرقی له خوکرتوه.

9. لیستی سه رجاوه‌کان:

- سه رجاوه‌ی کوردی: کتیب :

- به‌رنجی، فرهیدون عه‌بدول (2018)، دیوانی فرهیدون عه‌بدول به‌زنجی، کتیبانه‌ی یادگار بُو چاپ و بلاوکردنوه، سلیمانی.

- صالح، ناوره که‌مال (2023)، نوستالزیا و میتو له ره‌ماندا، چ 1، چانه‌ی هیثی، هه‌ولیز.

نامه‌ی ته‌کادیه:

حاجی، نیدریس ئیسا عیل (2022)، نوستالزیا له ئه‌زمونی شیعری شه‌وره‌دا، نامه‌ی ماسته‌ر، زانکوی کویه، فاکه‌لتی په‌روه‌ده، به‌شی کوردی.

کوکار:

- که‌رم، زاهیر لاتیف (2021)، بونیاده سوپیکه‌یه کان له‌دق شیعریدا، گوفاری کوتیکست، سالی چوارم، مانکی شوبات، ژ 11-12، سلیمانی.

- محمد عزه‌دین سابر (2021)، نوستالزیا له شیعره‌کافی شیخ نوری شیخ سالح دا، گوفاری زانکوی قه‌مام، که‌رکوک، سالی 2021، ژ 10.

- سه رجاوه‌ی عربی:

کتیب:

- الخليلي، مها (2007)، الغربة والحنين في الشعر الأندلسي، جامعة النجاح الوطنية، نابلس.

- خماسية، مرام (2022)، تعريف النوستالجيا، ط 1، مطبعة النور، الجزائر

کوکار:

- الزين، محمد موسى البلاوة، 2010، الاغتراب والحنين في الشعر المجري، اطروحة دكتورا، كلية الاداب، قسم اللغة العربية، جامعة الخريطوم.

- الصعیدی، میاده انور (2022)، النوستالجيا في الرواية العربية المعاصرة، مجلة دراسات معاصرة، بالمركز الجامعي تیسمیسلت - الجزائر

شعر في الماضي إلى الحنين أشكال والآخرون (2012)، رضا سيد أحمدی، میر - عشر. الحالی العدد ، وآدابها، العربية اللغة في رسات ا د السیاب، مجله شاکر بدر

(رژانی ئه‌مرم، برهکه‌ی دوری، ههوری داناکاته باران، درهختی ناداته کریان، توی ئازیز، توران) که به‌هوی ناسکی و کاریکه‌ری ئه و شانه‌هه توستالزیا و وتنی شیعری پر له چیز و ئیستاتیکای هینتاوهه کایه وه، به کارهش شاعیر توانيویه تی تارا ده‌یه کی زور جوانکاری و زیندویه تی و نهمری به شیعره‌کافی بیه‌خشیت.

شاعیر له ویستگه‌یه کی دیکه‌ی زیانی خوی دا، به‌ینچه‌وانه‌ی دیمه‌هه رهش و تاله‌کافی رژانی را بردو به‌هیوا و ئومیدنیکی زوره‌وه دهروانیته زیان و بیره‌وه‌ری و یادکردنوه‌یه ئه رژانیه‌ی لاه‌گهمل دولبه‌ره کیدا بو، به فریاد رهسی خوی ده‌زایت له باوهشی خهم و نیش و ئازاره‌کافی را بردو دا، وله لام کویله شیعره‌ی خواره‌وه دا

ددرده کویت و دلیت:

که پاپوری یاده‌کانم،

له باوهشی ،

به‌ندره‌یکی یادیکی تو،

له‌نگه‌ر ئه‌گری

فرمیسک له چاوما ئه‌مری (به‌رزخی، 2018: 244).

لیزه‌دا نوستالزیای شاعیر تارا ده‌یه کی سیاچه‌کی گشیبی هه‌لگرتوه و له

چوارچنوه‌یه یاده‌وری را بردو دا چپوتوه، بُویه شاعیر سه‌رسامی خوی به‌رامبهر جوانی و خوش‌ویستی دله‌ره که‌ی پیشان ده‌دات و عه‌شقی ئه و به‌سه رجاوه‌یه هه‌مو خوشی و شادیه‌کان ده‌زایت، هه‌مو ئارامیه‌کی ده‌رویش به گشتی له باوهشی یاده‌وری یاره‌که‌یدا ده‌بینیته‌وه، بُویه کاتیک یادی دولبه‌ره که‌ی ده‌کاتوه، فرمیسک له چاوه‌کانیده ده‌مری، جوانی بايس ئاسا هه‌وکاره‌که‌ی بُو یاره‌که‌ی ده‌گهربنیته‌وه، که

بادی ئه‌موی کردن‌توه بیانو بُو هینانه‌کایه‌وهی به‌خته و ریبه‌کافی، لاهه‌مان کاندا شاعیر پیرا خسته‌پوی خه‌پال و ئه‌ندیشیه فراوانه‌کافی له و نئه‌یه‌کی شیعری به‌رزدا، له کوشی‌یه‌کی دیکه‌ی شیعره‌کانیه‌وه و به‌هه‌موی هه‌سته‌کافی بیینن و بیستنه‌وه که له دیپه شیعره‌کافی (پاپوری یاده‌کانم، به‌ندره‌یکی یادی تو) دا خوی ده‌نوتیق، له سیاق هه‌ستگوکرکیدا، و نئه‌یه‌کی شیعری نوستالزیای به‌رز و به‌هیز و کاریکه‌ری به‌رجه‌سته‌کردوه.

8- نهنجام :

1- نوستالزیا دیارده‌یه کی سوزداریه له ههسته جوزا وجوزه‌کافی مرؤ فهوده سه رجاوه‌ی گرتوه. حمسه‌ت و نوستالزیا بُو را بردو و وردکاریه‌کانی دیکه‌ی وهک، نامؤونی ده‌رونی، ههستکردن به خه‌مکی و دله‌پاوه‌کی، جکه له یاده‌وری لاه‌گهمل کات و شوین. ره‌نگانه‌وه‌یه کی به‌هیزی لاه‌سهر سایکلوفزیه‌تی مرؤف و بواره جوزرا جوزه‌کافی شیعر و ئه‌ده‌بیاندا دروستکردوه.

2- نوستالزیای کات و اه‌بسته‌یه به‌کات و له سیاق گه‌رانه‌وه بُز زه‌منه را بردو چر ده‌بینیوه، ده‌رازه‌یه کیشیه بُو ئه‌وه‌یه لام گوشی‌یه وه ئاورنیک بُو دواوه بدریته‌وه، فرهیدون به‌رنجی له و شاعیره ههست ناسکانه‌یه ئه‌زمونیکی زور قول و باشی له هونینیه‌وه‌یه شیعری سوزداریدا ههیه، ئه‌ممه‌ش هه‌وکاریکه بُو ئه‌وه‌یه نوستالزیای شاعیر پیگه‌یه کی به‌رز و بِر ئیستاتیکای له شیعره‌کانیدا هه‌بیت. بەتاپه‌تیش نوستالزیای کات له ئاستیکی زور به‌رزدا له شیعره‌کانیدا به‌دی بکریت.

3- بایخ و پیگه‌یه نوستالزیا و حمسه‌ت شوین له شیعری شاعیراندا به‌گشتی و له ده‌دقه شیعریه‌کافی فرهیدون به‌رنجیدا بەتاپه‌تیش له ئاستیکی به‌رزدا، له سه‌روری هه‌مویانه‌وه حمسه‌ت شوین و مآل و زید و نیشان پاتایه‌کی به‌رینی

changed past, mostly based on the depression caused by separation from his beloved. In addition to this, it is due to the nostalgia of personal life and the poet's ability to think beautifully and aesthetically praise images of bygone days .For many reasons, the poet resorted to his past, full of joys, sorrows, and memories, as a solace for the worries that surrounded him from all sides. One of the most important reasons was his passion for those beautiful, peaceful days that are difficult to repeat.

This research is an attempt to introduce the concept, definition, history and types of nostalgia on the one hand and highlight the reflection and influence of nostalgia in the poems of Faraidoon Barzani on the other hand. In order to present the levels and foundations of the poet's worldview, experience, ability and skills in this field.

Keywords: Nostalgia, Time, Place, Past, Faraidoon Barzani

سهرچاوهی فارسی:

حسینی، لیلا (1393) افکار نوستالژیک در شعر احمد شاملو، "پهارستان سخن تهران،

- سهرچاوهی تینکلکلیزی:

-Fateme Pourjafari, The Bewitching Maze of the Past: The Study of Nostalgia in Goli Taraghi's Short Fiction, Theory and Practice in Language Studies, Finland, Vol. 4, No. 2, February 2014

- Marco Cavallaro, Recollecting Nostalgia. Husserl and Borges on the Phenomenology

University of Copenhagen, Copenhagen, April 18-20, 2013

Longman, Addison Wesley (1998). Dictionary of English and Culture.-

الحنين في أشعار فريدون البرزنجي

الملخص:

عنوان هذا البحث (الحنين في أشعار فريدون البرزنجي). وهو محاولة للتعرف أكثر على تجربة الشاعر الشعرية من جهة وتأثير الحنين كموضوع نفسي في قصائد الشاعر من جهة أخرى. كما أنه دافع كبير لاكتشاف قدرة حنين الشاعر ومحارته وذوقه وتأثيره وأبعاده في هذا المجال.

الحنين في أشعار فريدون البرزنجي عبارة عن الشوق العميق إلى الماضي والأحوال المتقلبة، يرتكز في معظمها على الاكتساب الناجم عن الانفصال عن محبوبته. لأسباب عديدة، لذا الشاعر إلى ماضيه المليء بالأفراح والآحزان والذكرىات عزاء للهموم التي تحيط به من كل حدب وصوب، وكان من أهم أسباب شغفه بتلك الأيام الجميلة والهادئة التي يصعب تكرارها.

وبعد هذا البحث محاولة للتعرف بمفهوم الحنين وتعريفه وتاريخه وأنواعه من جهة، وإبراز انعكاس وتأثير الحنين في أشعار فريدون البرزنجي من جهة أخرى. بهدف عرض مستويات وأسس رؤية الشاعر للعالم وخبرته وقدرته ومحاراته في هذا المجال.

الكلمات المفتاحية: الحنين، الزمان، المكان، الماضي، فريدون البرزنجي

Abstract:

This research is entitled (Nostalgia in the poetry of Faraidun Barzani) . It is an attempt to become more familiar with the poet's poetry experience on the one hand and the influence of nostalgia as a psychological subject in the poet's poems on the other. In addition, it is a major motivation for us to discover the ability, skill, taste, influence and dimensions of the poet's nostalgia in this field

Nostalgia for Fereydoun Al-Barzani is a deep longing for a